

man få gjort det, som i hvert fald nogle af parterne har ønske om her.

Jeg synes simpelt hen, det er kritisabelt for arbejdet her i Folketinget, at regeringspartierne ordførere ikke tager ordet her ved tredjebehandlingen og fortæller, hvordan det ligger her, når nu – og det er jo det, der er det centrale i det her spørgsmål – hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti siger, at han har en skriftlig aftale med regeringen om at ændre det her efter nytår, mens resten af Folketinget ikke kan få noget at vide om, hvad det er, der skal ændres, hvad det er, der skal forhandles om.

Det er blokpolitik igen, at V, K og Dansk Folkeparti sidder og handler af i porten. Selv om der er en stor opposition, er man fuldstændig ligeglad med det. Det er da uhørt, at man sidder på hænderne igen i den her sag. Hvorfor kommer man ikke op og fortæller om, hvad det er for et indhold? Hvad er det, ministeren vil give sig på i forhold til Dansk Folkeparti? Hvad er det for nogle indrømmelser, der skal gives?

Det er jo heller ikke sådan, at der kommer til at stå noget om det i betækningsbidraget. Der har Dansk Folkeparti fået indføjret, at man har en skriftlig aftale med ministeren, men folket kan ikke få noget at vide om, hvad der står i den aftale, hvad det er, der skal ske med det.

Et andet spørgsmål kunne være: Hvad sker der ved, at denne her sag overvintret, og at vi så tager os tid til at behandle den ordentligt og får den aftale inkorporeret, så vi kan se efter, om de tanker, som Dansk Folkeparti har, er noget, som den samlede opposition kan tilslutte sig?

Kan vi ikke få noget at vide om det her ved tredjebehandlingen, inden Folketinget skal stemme om den her sag?

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Så er det hr. Svend Auken som privatist.

Svend Auken (S):

Jeg ved godt, at det kan være irriterende, hvis medlemmer, der har siddet meget længe i Folketinget, begynder at tale om, hvad man plejer at gøre, men der er i dette hus en række hævdvundne traditioner, herunder respekt for mindretallets rettigheder, som vi har en fælles interesse i at bevare, og derfor er det vigtigt for mig at få sagt, at i de mere end 30 år, jeg har siddet i Folketinget, har det været en ufravigelig traditi-

on, at flertallet altid respekterede et stort mindretals ønske om fortsat udvalgsbehandling.

Det har altid været en tradition, at hvis et stort mindretal mente, at der var en vigtig sag, der fortjente yderligere behandling i udvalget, fordi nye forhold var dukket op under behandlingen, efter at man havde afgivet betænkning eller andet, så fik de muligheden for at gøre det. Det er en beskyttelse af mindretallet, uanset hvem der er flertal, og hvem der er mindretal.

For et øjeblik siden vedtog Folketinget at bryde denne tradition og tilsidesætte et stort mindretals ønske, ikke fordi der var noget tidspres, ikke fordi sagen ikke var vigtig, ikke fordi sagen ikke udmærket kunne vente til afgørelse i januar, men simpelt hen fordi man havde flertallet, man havde magten, og så kunne man gennemtvinge sin vilje.

Jeg har været glad for at være i et Folketing, hvor vi respekterede hinanden og respekterede mindretallet, uanset hvem af os der havde flertallet. Dansk politik er jo så omskiftelig, at de, der i dag er mindretal, hurtigt kan blive flertal, og omvendt, og derfor er det vigtigt, at disse spilleregler bliver fastholdt. Derfor beder jeg indtrængende de partier, som for et øjeblik siden med et snævert flertal brød denne lange tradition – desværre har vi haft ét fortilfælde, også under den nuværende regering – denne sædvane, vi har haft, denne meget fine regel, vi har haft til beskyttelse af mindretallet, at man med sig selv diskuterer, om det danske folkestyre er tjent med en sådan magtdemonstration, og om ikke det var bedre, at vi vendte tilbage til årtiers fornuftige praksis med respekt for mindretallet, det store mindretal.

Kl. 11.20

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 59 stemmer (V, DF, KF og KD) mod 43 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.